

РЕШЕНИЕ

№ 5733

гр. София, 19.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 19.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **3939** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на „АНТАЛЕКС ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица] със съдебен адрес за призоваване - [населено място], [улица], вх. В, ет. 5, ап. 17, чрез адв. П. К. срещу Ревизионен акт № Р-22220423002320-091-001 от 16.11.2023 г., издаден Т. П. - орган, възложил ревизията и И. В. А., ръководител на ревизията, изменен с решение № 191 от 09.02.2024 г. на Директора на дирекция „ОДОП“ [населено място] при Централно управление /ЦУ/ на Националната агенция по приходите /НАП/, в частта на установения с РА резултат за корпоративен данък за внасяне за 2020 г. в размер на 4 732,44 лв., като същият е изменен и определен за внасяне в размер на 3 516,95 лв., ведно със съответните лихви. В жалбата се излагат се доводи, че така оспорения РА, е издаден в противоречие на материалноправните разпоредби на ЗКПО и ДОПК, при съществено нарушение на процесуалните правила. Счита, че органите по приходите неправилно са приели за приложими хипотезите на чл. 26, т. 2 от ЗКПО. Ревизиращите органи не били извършили обективна преценка на всички данни и документи, в т.ч. на счетоводни справки и извлечения от счетоводни регистри, фактури и др. Твърди, че от всички събрани в хода на ревизията доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност се обосновавал изводът, че е налице реалното осъществяване на доставката по фактура № [ЕГН]/10.01.2020 г., издадена от "МЕГА ТРЕЙДИНГ 02" ЕООД. С оглед изложеното, счита за изцяло неправилен извода на органите по

приходите на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10 от ЗКПО, да се преобразува счетоводния финансов резултат на "АНТАЛЕКС ТРЕЙД" ЕООД в посока увеличение със сумата от 64547,14 лв., представляващи отчетна стойност на продадени стоки/материали, които не са документално обосновани поради недоказана реалност на доставки но получена фактура от "МЕГА ТРЕЙДИНГ 02" ЕООД. С оглед на изложеното иска се отмяна на РА като незаконосъобразен и необоснован, и решаване на делото по същество. Претендира се разноски..

В проведените публични съдебни заседания по делото, жалбоподателят редовно призован, не се представлява.

Ответникът - Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Националната агенция по приходите, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Н., оспорва жалбата като неоснователна. В хода по същество, ответникът е молба, в която е изразено становище за неоснователност на жалбата и е направено искане за присъждането на юрисконсултско възнаграждение съобразно материалния интерес на делото.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не взема становище по жалбата. Административен съд – София град, III отделение, 70-ти състав, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Предмет на обжалване в настоящото производство е ревизионен акт /РА/ № Р-22220423002320-091-001/16.11.2023 г., издаден от П. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и И. В. А., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, в частта, в която е изменен с решение № 191 от 09.02.2024 г. на Директора на дирекция „ОДОП“ относно установения резултат за корпоративен данък за внасяне за 2020 г. в размер на 4 732,44 лв., като същият е определен за внасяне в размер на 3 516,95 лв., ведно със съответните лихви в размер на 916.44 лева /молба уточнение - размер на лихвата - л. 288/

Със същият са установени допълнителни задължения за корпоративен данък за следните данъчни периоди 2020 г., като след обжалване на РА по административен ред, решаващият орган е изменил размерът на задълженията за 2020 г. от 4 732,44 лв., като на 3 516,95 лв.

Извършването на ревизия на „АНТАЛЕКС ТРЕЙД“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗКПО за данъчни периоди от 2020 г. и 2021 г. е възложено със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220423002320-020 20.04.2023 г., връчена по електронен път на 24.04.2023 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР № Р-22220423002320-020-002 от 18.07.2023 г. Заповедите са издадени от П. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД С., оправомощена на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/, във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед № РД-01-849 от 31.10.2022 г. на директора на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22220423002320-092-001 от 05.10.2023 г., връчен по електронен път на 10.10.2023 г. В срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу констатации в РД.

В хода на ревизионното производство на „АНТАЛЕКС ТРЕЙД“ ЕООД са

връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ № Р-22220423002320-040-001 от 09.05.2023 г. и № Р-22220423002320-040-002 от 14.07.2023 г., като в отговор на които, са представени документи с вх. № 53-00-1217 от 26.05.2023 г. и № 53-00-1217#1 от 21.08.2023 г.

С Протокол № Р-22220423002320-ППД-001 от 21.09.2023 г. са били присъединени доказателства, събрани в хода на извършена проверка за установяване на налични активи /инвентаризация/ с УИН 0-22220023012241.

С Протокол № АА1936884 от 21.09.2023 г. са присъединени доказателства, събрани в хода на извършена ревизия на „АНТАЛЕКС ТРЕЙД“ ЕООД, приключила с РА № Р-22220420008411-091-001 от 18.05.2022 г.

С Протокол № 1946099 от 26.09.2023 г. е обективизиран телефонен разговор с Т. Й., счетоводител на „АНТАЛЕКС ТРЕЙД“ ЕООД относно документи, които са изискани с ИПДПОЗЛ, но не са представени.

Органите по приходите са установили, че основната дейност на „АНТАЛЕКС ТРЕЙД“ ЕООД е търговия с хранителни стоки /ядки и сушени плодове/, както и, че дружеството е с прекратена регистрация по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ на 24.02.2021 г.

По отношение на констатации водещи до облагане по ЗКПО, от страна на ревизиращия екип е прието, че за 2020 г. е подадена годишна данъчна декларация /ГДД/, с която са декларирани приходи от продажби 656 441,97 лв., разходи в размер на 673 664,74 лв. и счетоводна и данъчна загуба в размер на 17 222,77 лв. Установено било, че през 2020 г. основни клиенти на дружество жалбоподател били „ЕГРЕСИОНИ ИНТЕР ГРУП“ ООД, ЕИК[ЕИК] и „АМИГО-99“ ООД, ЕИК[ЕИК]. MENEXOROULOS D. BROS S.A., ДДС № EL082150047, „АНОДОС Т. 2018“, ЕИК[ЕИК] и други.

От страна на „ЕГРЕСИОНИ ИНТЕР ГРУП“ ЕООД при извършена проверка са били представени на органите по приходите документи за получени доставки на бананов чипс, орехи, ленено семе, тиквено семе, бадеми, кашу, бразилски орех, слънчоглед, шамфъстък и други. Представени са документи за извършено разплащане по част от фактурите. При извършена насрещна проверка на „АНОДОС ТРЕЙД 2018“ ЕООД са представени фактурите, издадени на „АНТАЛЕКС ТРЕЙД“ ЕООД. Предмет на доставките са шамфъстък, бадеми, кашу, семена от киноа и чия, фурми, стафиди и орехи. През 2020 г. от дружеството са отчетени разходи /балансова стойност на продадените стоки/ по фактура, издадена от „МЕГА ТРЕЙДИНГ 02“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в размер на 64 547,14 лв.

Установено било, че на „АНТАЛЕКС ТРЕЙД“ ЕООД е извършена ревизия за установяване на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.06.2019 г. до 31.01.2020 г., приключила с РА № Р-22220420008411-091-001 от 18.05.2022 г., с който на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактура №30...01 от 10.01.2020 г., издадена от „МЕГА ТРЕЙДИНГ 02“ ЕООД. При извършена насрещна проверка на доставчика е връчено ИПДПОЗЛ в отговор на което не са представени изисканите документи. От „АНТАЛЕКС ТРЕЙД“ ЕООД са представени фактура №30...01 от 10.01.2020 г. и вносни бележки за платени в брой 16 300,00 лв. Предмет на доставката са стоки - сурово кашу, суров бадем, кайсия и суров шамфъстък. Отбелязано е, че както ревизираното лице, така и доставчикът не са представили доказателства за съхранение, предаване и транспортиране на стоките, договори, оферти, заявки,

поръчки, търговска, кореспонденция, приемо-предавателни протоколи и други. РА е потвърден с Решение № 1226 от 08.08.2022 г. на директора на дирекция ОДОП С..

В хода на процесната ревизия от дружеството е изискана справка за стокен поток, с цел да се установи получени ли са стоки от „МЕГА ТРЕЙДИНГ 02“ ЕООД и същите реализирани ли са. Тъй като такава справка не е представена органите по приходите са приели, че не са налице доказателства за реалното получаване на стоките, с оглед на което на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10 от ЗКПО счетоводният финансов резултат е преобразуван в посока увеличение със сумата в размер на 64 547,14 лв., представляващи отчетна стойност на продадени стоки/материали/. След извършените корекции е установен данъчен финансов резултат печалба в размер на 47 324,37 лв. и начислен корпоративен данък в размер на 4 732,44 лв.

Ревизията е приключила с издаване на оспорения в настоящото производство РА № Р-22220423002320-091-001 от 16.11.2023 г.

Така издадения РА е обжалван с жалба вх. № 53-06-12449 от 04.12.2023 по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-1795 от 14.12.2023 г. по регистъра дирекция ОДОП С., подадена от „АНТАЛЕКС ТРЕЙД“ ЕООД, като с решение № 191 от 09.02.2024 г. на Директора на дирекция „ОДОП“ , в частта на установения с РА резултат за корпоративен данък за внасяне за 2020 г. в размер на 4 732,44 лв., като същият е изменен и определен за внасяне в размер на 3 516,95 лв., ведно със съответните лихви.

За да достигне до извода, че е налице хипотезата на чл. 26, т. 2 от ЗКПО решаващият орган по отношение на извършените корекции на отчетените разходи по фактурата, издадена от доставчика „МЕГА ТРЕЙДИНГ 02“ ЕООД, установил, че от дружеството жалбоподател за 2018 г. е била подадена ГДД с декларирана данъчна загуба в размер на 30 064,14 лв. В ГДД за 2019 г. е извършено приспадане на данъчна загуба в размер на 17 909,30 лв., т.е. остава за приспадане загуба в размер на 12 154,84 лв. За 2020 г. след преобразуване в увеличение на счетоводния финансов резултат загуба в размер на 17 222,77 лв. със сумата в размер на 64 547,14 лв. е получен резултат за периода данъчна печалба в размер на 47 324,37 лв. Приел е, че на основание чл. 70, ал. 1 и ал. 2 от ЗКПО данъчната загуба в размер на 12 154,84 лв. следва да бъде приспаданата от резултата, констатиран от органите по приходите за 2020 г. и за това е изменил размера на задължението.

По делото е допусната ССЕ по искане на жалбоподателя, но предвид липсата на активна процесуална дейност от негова страна по внасяне на депозита за изготвянето на експертизата /в период от около пет месеца/, съдът с протоколно определение от 19.11.2024 г. е отменил определението за допускане на ССЕ.

При така изложената фактическа обстановка, съдът приема от правна следното:

Ревизионният акт е обжалван по административен ред с подадена от „АНТАЛЕКС ТРЕЙД“ ЕООД жалба, поради което жалбата е процесуално допустима, като изпълнила абсолютната процесуална предпоставка на чл. 156, ал. 1 и 2 ДОПК при съдебното обжалване на ревизионен акт.

Наред с посоченото жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена срещу подлежащ на оспорване акт и от негов адресат.

Предвид изложеното жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на оспорване в настоящото производство е ревизионен акт № Р-22220423002320-091-001 от 16.11.2023 г., издаден Т. П. - орган, възложил ревизията и И. В. А. ръководител на ревизията, изменен с решение № 191 от 09.02.2024 г. на Директора на дирекция „ОДОП“ [населено място] при Централно управление /ЦУ/ на Националната агенция по приходите /НАП/, в частта на установения с РА резултат за корпоративен данък за внасяне за 2020 г. в размер на 4 732,44 лв, като същият е изменен и определен за внасяне в размер на 3 516,95 лв., ведно със съответните лихви. При служебна проверка на оспорения акт на основанията по чл.160, ал.2 ДОПК, настоящият състав на съда намира следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Атакваният в настоящето производство ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите съобразно изискването на чл.119, ал. 2 ДОПК, като ревизията е възложена след надлежно образувано ревизионно производство съгласно чл.112 и чл.113 от ДОПК.

Оспореният ревизионен акт е издаден в писмена форма и е със съдържанието, предвидено с чл.120 от ДОПК- РА е мотивиран, като неразделна част от него е и ревизионният доклад с посочени фактически констатации и съображения на екипа.

Доказателствата, послужили за издаването на РА, са събрани по предвидения в ДОПК ред. Не се установяват съществени нарушения на процесуалния ред за издаването на акта.

Видно от приложеното копие на процесния РА, същият е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, което се потвърждава от служебно извършената от съда справка в публичния електронен регистър на доставчика на удостоверителни услуги по чл.28 ЗЕДЕУУ, в който регистър съобразно чл.25, ал.5 ЗЕДЕУУ и задължението си по чл.22, т.4 ЗЕДЕУУ, доставчикът на удостоверителни услуги публикува удостоверенията по чл.24 ЗЕДЕУУ, което публикуване е форма на самото издаване на удостоверение по чл.24 ЗЕДЕУУ – арг. чл.25, ал.5 ЗЕДЕУУ. Поради което РА отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК, като подписан с квалифициран електронен подпис на органите по чл.119, ал. 2 от ДОПК.

По материалната законосъобразност на акта:

Липсва спор по фактите по делото. Спорът е относно това дали правилно са установени допълнителни задължения за корпоративен данък за 2020 г. по реда на чл. 26, т. 2 от ЗКПО.

В конкретния случай органите по приходите за спорния период 2020 г. са приели наличието на данни за приложението на чл. 26, т. 2 от ЗКПО, тъй като по фактура издавана от дружество „МЕГА ТРЕЙДИНГ 02“ ЕООД са налице неверни счетоводни записвания от страна на жалбоподателя и в резултат на това, неправилно са завишени отчетените разходи за 2020 г. по фактурата, за която с оглед издаден предходен РА се потвърждавал изводът на органа по приходите за липса на доставка.

Този извод е правилен.

Съгласно чл. 26, ал. 2 от ЗКПО, не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Следователно, на

това правно основание, за да не се признаят счетоводни разходи, следва те да са такива разходи, за които данъчнозадълженото лице не разполага с документи, отговарящи на нормативните изисквания на ЗКПО и Закона за счетоводството, т.е. включително и когато тези документи не отразяват вярно описаната в тях стопанска операция.

Съгласно чл.10, ал. 1 от ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. Документалната обоснованост на разходите за данъчни цели е основание за регистриране на съответната стопанска операция и нейното вярно и точно отразяване. Документалната обоснованост разкрива дали отчетеният разход е пряко свързан и обслужва стопанската дейност на данъчно задълженото лице.

За се прецени дали счетоводният разход следва да се признае за данъчните цели, следва преди това да бъде изследван въпросът дали са реално осъществени доставки на стоки по издадената от „МЕГА ТРЕЙДИНГ 02“ ЕООД фактура, която да послужат като основание направените от „АНТАЛЕКС ТРЕЙД“ ЕООД, разходи във връзка с тези доставки да бъдат признати за данъчни цели и с тях да бъде намален съответно финансовият резултат на дружеството-жалбоподател за процесните 2020 г.

В настоящия казус, издадената фактура №30...01 от 10.01.2020 г. на стойност 64 547,14 лв. от посочения доставчик е с предмет доставка са стоки - сурово кашу, суров бадем, кайсия и суров шамфъстък. От страна на жалбоподателя в хода на ревизионното производство, касателно тази фактура е представена само вносна бележка за платени в брой 16 300,00 лв. Не са ангажирани други доказателства за обосноваване реалността на доставката, както в хода на ревизионното производство, така и в съдебното такова.

Доставките на тези стоки по категоричен начин трябва да бъдат доказани, както и че същите действително са извършени от фактуриралите ги лица.

Съгласно общият принцип за разпределянето на доказателствената тежест в процеса, и доколкото се касае до установяването на положителни факти, задължението за доказване реалността на доставките по процесните фактури е на ревизираното лице.

В решението по дело С-271/12 Съдът на Европейския съюз /СЕС/ приема, че правото на приспадане на ДДС може да се откаже на данъчно задължените лица, получатели на услуги, които разполагат с непълни фактури, дори ако в допълнение към последните след приемането на решението за отказ е предоставена информация с цел да се докаже действителното извършване, естеството и стойността на фактурираните сделки. Действително в случая се касае не за непризнаване на данъчен кредит, а за наличието, респ. липсата на документално обосновани разходи, но доколкото определящо за обосноваността на разхода е наличието на реално осъществена доставка, дадените в цитираното решение на СЕС разрешения са относими към разглеждания казус.

Съдът намира за правилен изводът на органите по приходите, че от събраните в хода на ревизионното производство доказателства, не се установява реалността на доставките по процесната фактура. Този факт не се установява и в съдебното производство, доколкото от страна на жалбоподателя не са ангажирани други доказателства и не са направени доказателствени искания. В конкретния случай освен наличие на твърдяната фактура, не са представени други доказателства – оферти, договори, приемателни протоколи сключени между жалбоподателя и доставчика. Дори и същите да бяха налице те щяха да свидетелстват за наличие на

облигационна връзка между страните, но единствено въз основа на тях не може да се заключи, че поетите съгласно съдържанието им задължения са изпълнени и то именно от посочените в договорите, респ. фактурите лица. Наред с това фактът, че липсва доказване от страна на жалбоподателя, че фактурата е счетоводно отразена в дневниците за продажби за съответните месеци на доставчика, не е установено къде е придобита стоката и как е транспортирана същата, също свидетелства за липсата на реална доставка.

За фактурираната доставка на стоки /сурово кашу, суров бадем, кайсия и суров шамфъстък /, следва да се има предвид и разпоредбата на [чл. 24, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/](#). По силата на цитираната норма, при договори за прехвърляне на собственост върху вещи, определени по своя род собствеността се прехвърля, щом вещите бъдат определени по съгласие на страните, а при липса на такова, когато бъдат предадени. Предаването на вещите от продавача на купувача при този вид търговски сделки е необходимо, тъй като чрез него вещите, предмет на конкретната сделка се индивидуализират и същевременно се изпълнява задължението на продавача да прехвърли собствеността върху тях. Без да е извършено такова предаване, не може да се прехвърля собственост върху стоки.

Доставката на стоки представлява фактическо извършване на определени дейности, които имат стойност, и извършването им би могло да се докаже със счетоводни документи, пътни листове, описи, доказателства за материалната, техническата и кадровата обезпеченост на доставчика. Такива обаче не са представени нито в хода на ревизията, нито в хода на настоящото съдебно производство.

Притежаването на данъчни фактури и тяхното счетоводно отразяване при получателя само по себе си не е достатъчно да обоснове реалност на отразените в същите стопански операции. Наличието им не означава, че разходът е извършен така, както е документиран. Фактурата е частен документ, който не носи подпис на представител на данъчната администрация, и тежестта да докаже истинността му лежи върху данъчния субект, който иска да се ползва от тях.

Правилно органите по приходите са приели, че с оглед липсата на представени доказателства, както от доставчика, така и от ревизираното лице касаещи поръчката на стоката, търговската документация, кореспонденция, експедиционни, транспортни или каквито и да е други документи относно съхранението, предаването на последната, са приели липса на реалност на доставката. Липсват данни и доказателства за конкретното място на складиране и предаване на стоките, не са ангажирани и никакви твърдения и доказателства за обстоятелствата по транспортиране на стоките. Следва да се посочи, че издаването на фактури, които не са придружени от съпътстващи документи, като например двустранно подписани протоколи, документи, удостоверяващи извършен транспорт или други документи, подписани от доставчика, не може да формира изискуемата се „надеждна одитна следа“, свързваща фактурите и доставките. В настоящия случай самият получател – жалбоподателят не разполага с документи, удостоверяващи начина на извършване на доставките, с оглед посочените по-горе факти и обстоятелства.

От друга страна следва да се отчете пасивното поведение на жалбоподателя, в хода на съдебното производство и липсата на ангажирани доказателства от негова страна оборващи твърденията на органите по приходите. Индиция за липсата на реалност на доставката по фактурата е и издадения на дружеството жалбоподател предходен РА № Р-22220420008411-091-001 от 18.05.2022 г., с който на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактура № 30...01 от 10.01.2020 г., издадена от „МЕГА ТРЕИДИНГ 02“ ЕООД. След извършена служебна справка в деловодната система на АССГ се установява, че РА е обжалване по съдебен ред, като с влязло в сила решение №

5966 от 22.05.2024 г, последният е потвърден.

В случая е установено, че разходите са отчетени в нарушение на счетоводното законодателство, тъй като не са налице доказателства, които да установяват по безспорен начин, че разходите по процесната фактура, с които е увеличен финансовият резултат на ревизирувания данъчен субект, са действително извършени, и че са свързани с реално осъществени доставки. След като и в хода на съдебното обжалване не бяха представени доказателства, които по безспорен начин да обосновават извод, че са налице реално извършени доставки и възникнали стопански операции, и че е следвало същите да се документират съгласно изискванията на ЗСч, то обосноваван се явява изводът на приходните органи, че отчетените въз основа на процесните фактури разходи се явяват недоказани, с което е нарушен принципът на документална обосновааност, по смисъла на чл. 10 от ЗКПО, във връзка с чл. 26, т. 2 от ЗКПО. Правилно е и възприето от решаващият орган, че по силата на основание чл. 70, ал. 1 и ал. 2 от ЗКПО следва да бъде приспадната данъчната загуба в размер на 12 154,84 лв от резултата, констатиран от органите по приходите за 2020 г.

С оглед горното съдът счита, че с РА, на осн. чл. 22, т. 1 от във връзка с чл. 26 т. 2 и чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, правилно и законосъобразно е преобразуван финансовият резултат на оспорващото дружество за отчетните 2020 г. с отчетените разходи по фактурата, издадена от „МЕГА ТРЕИДИНГ 02“ ЕООД, поради което жалбата срещу РА е неоснователна.

По разноските по производството:

С оглед изхода на правния спор и предвид направените своевременни искания съдът намира, че на основание чл. 161, ал. 1, изр. второ и изр. трето от ДОПК на ответната страна следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 743.34 лв..

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съда С. град, III отделение, 70-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АНТАЛЕКС ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] срещу Ревизионен акт № Р-22220423002320-091-001 от 16.11.2023 г., издаден Т. П. - орган, възложил ревизията и И. В. А., ръководител на ревизията, изменен с решение № 191 от 09.02.2024 г. на Директора на дирекция „ОДОП“ [населено място] при Централно управление /ЦУ/ на Националната агенция по приходите /НАП/, в частта на установения с РА резултат за корпоративен данък за внасяне за 2020 г. в размер на 4 732,44 лв, като същият е изменен и определен за внасяне в размер на 3 516,95 лв., ведно със съответните лихви в размер на 916.44 лева.

ОСЪЖДА „АНТАЛЕКС ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП разноски в размер на 743.34 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от решението да се връчат на страните.

СЪДИЯ:

